

„ПОСТУПЪ“
Выходить по пятницам и в четверг.

ПЕРЕДПЛАТА:
на целый год... \$1.50
на пол года... 75ц.

Передплату и всякие
дописки наложить засылать на адрес:

„POSTUP“
The Russian Weekly Paper,
NEW YORK.

ПОСТУПЪ

(THE PROGRESS)

Газета для русского народа в Америкѣ.

„POSTUP“
The Russian Weekly Paper.

SUBSCRIPTION:
Per year... \$1.50
„ 6 months... 75c.

All Communication should be addressed to:

„POSTUP“
The Russian Weekly Paper,
421 E. 70 St.
NEW YORK.

ЧИСЛО 9. НЬЮ ЙОРКЪ, 28-ГО ФЕВРАЛЯ 1908 ГОДЪ II.

No. 9. New York, N. Y. March 12, 1908. VOL. II.

Entered as Second-Class Matter February 2, 1907 at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

VICTOR P. HLADICK, Publisher and Editor.

Предплату за „Поступъ“ до
пи си и всякія письма, по
быдайте на адресъ:

Victor P. Hladick
59 Morris St.
Jersey City, N. J.

**ПРОСИТСЯ ЧЛЕНОВ ОБ-
ВА РУССКОЙ СИЛЫ,**
щобъ тѣ, кто не получили кни-
жочки ч. III. и IV. сейчасъ
писали на адресъ:

Russkaya Sila
59 Morris St. Jersey C.

**ВДУТЪ НА ФАРМЫ ДО
РОССІИ.**

Дня 25 марта поѣде колынай-
цать русскихъ родина на фармы
до Россіи. Въ Россіи, въ мѣстѣ
Либавѣ встрѣтитъ ихъ др. До-
брянскій, который головно буде
помогати нашимъ людямъ при
покупцѣ землѣ. Др. Добрянскій
попроводитъ нашихъ переселен-
цевъ по тѣхъ губерніяхъ где
есть земля на спродажъ, а где
собѣ выберутъ землю, тамъ онъ
имъ допоможе перепроводити
контрактъ купна.

Тѣ Галицкіи Русины, що жи-
ють довшій часъ въ Россіи не
рады американскимъ Руси-
намъ ѣхати въ Сибирь, но за то
рады купити землю и за то
чѣмъ скорше, поки дешева — въ
Россіи, въ губерніяхъ лежащихъ
при Галицкой Границѣ. „Вамъ
ничего думати о Сибири, — пи-
шетъ одинъ русскій Галичанинъ
живущій въ Россіи — коли можете
купити землю недалеко отъ род-
ного краю и при томъ между на-
шими Русскими братьями. Те-
перь земля тутъ дуже таяна. Въ
Губерніяхъ Минской, Эстлянд-
ской Нижегородской и проч.,
продають много земель съ лѣса-
ми по дуже низкой цѣнѣ — по
50 рублей за десятину (одна де-
сятинна обнимаетъ одинъ моргъ и
три четверти) при чомъ добавляю,
що большая часть земель зало-
жена (заставлена) въ банкахъ, и
для того покупающему прійде-
ся заплатить только 40—50 процен-
товъ изъ требуемой сумы.“

Кто отже, має замѣръ поку-
пати землю въ Россіи, най не от-
кладаетъ, а беретъ ся до дѣла поки
часть.

Даромъ землѣ въ Россіи не
даютъ а даютъ только въ Си-
бири.

**НОВА ПРАВОСЛАВНА
ГРОМАДА.**

Изъ Стамфордъ, Конн. доно-
сятъ намъ, що тамошніи Руси-
ны сьорганизовались за стара-
ниемъ Всеч. о. Іліи Клопотов-
ского изъ Бриджпортъ, въ пра-
вославну церковну громаду. —
Трудолюбивый о. Клопотовскій
пріѣзжаетъ шо недѣлѣ до Стам-
фордъ на вечерню. Щиримъ се-
рцемъ вѣтаемъ васъ честныи
Стамфордскіи Русины станувши
подъ прапоръ нашей православ-
ной церкви. Держитъ ся купчи-
ки, слушайте науки отиа духов-
ного то хотая бы и малу церков-
ню будете могли собѣ поставити.
Слава вамъ шо сѣмло сталисте
римской гадюцѣ на голову!

**СПАЛИЛОСЬ 170 ШКОЛЬ-
НЫХЪ ДѢТЕЙ.**

Въ Клевландѣ, О., въ пуб-
личной школѣ, въ которой на-
ходилось 310 дѣтей поставъ
4-го марта огонь отъ надѣру
розпаленного формиса — и такъ
скоро распространился шо не
было часу всѣхъ дѣтей выпрова-
дити изъ школы. Дѣтемъ нахо-
дящимся на 3-мъ поверху, пере-
тѣла поломѣны дорожы сходами,
охоронныхъ бочныхъ драбинъ
не было и всѣ оставшіиса дѣти
на очахъ своихъ родичей шо
збѣглись къ палачойсѣ школѣ
спалились. Съ дѣти спалилось
тоже пять учительокъ. Коли
поставъ пожаръ, учительки сей-
часъ приказали дѣтемъ выходи-
ти послѣ вправы, яку часто ро-
блятъ съ дѣти по приказу по-
жарного департаменту. Дѣти
не предвиджючи ничъ злого,
весело выбѣгли на коридоры та
поспѣшно рядами начали сходи-
ти сходами въ низъ. На долинѣ
дѣти зъобачили поломѣны и всѣ
начали бѣгти къ дверямъ, зро-
бившеся стискъ, одни начали пе-
ревертати другихъ и скоро коло
дверей лежала купа дѣтей и ни-
кто не могъ изъ школы доста-
ти ся на улицу. Деякіи дѣти вы-
бѣгли назадъ на другій и третій
поверхъ, та черезъ окна скакали
на улицу. Всѣ, шо скакали че-
резъ окна побились. Пожарна
стражъ не могла уратовати дѣтей
понеже драбины были закорот-
ки и не доставали до третьего по-
верха. Геройствомъ отзначившеся
якійсь человекъ Уптонъ. Онъ
видячи, шо на другомъ поверху
находится 18 дѣтей, черезъ по-
ломѣны доставася до нихъ и по
одному началъ черезъ окно ки-
дати подъ окномъ стоячимъ му-
щинамъ, которы ловили дѣтей
въ руки. Мѣжъ тѣмъ поломѣны
майлже обняла дѣтей, — послѣд-
няя дѣвчинка, котору Уптонъ ки-
нулъ черезъ окно, мала совсемъ
опалену руку. Тое сильно взру-
шило Уптона и онъ умученный
омѣлѣвъ и упавъ на палачуся по-
длогу. Въ томъ надспѣла по-
жарна стражъ и вынесла сильно
попаленного изъ огня; естъ онъ
такъ сильно попаленный, шо мала
надѣя на его выздоровленье. —
Изъ спису спалившихсѣ дѣтей,
якій оголошаютъ англійскіи га-
зеты видно, шо спалившихсѣ дѣ-
ти суть переважно съ нѣмецки-
ми и жидовскими имепами.

**МИТИНГЪ ЧИТАЛЬНѢ ИМ.
О. ИВ. НАУМОВИЧА.**

Дня 15-го марта т. е. въ недѣ-
лю отбуде ся митингъ читальни
им. о. Ив. Наумовича о 3-ой го-
динѣ по полудни, въ домѣ Сте-
фана Федорчака подъ 511 Е. 70
ул. Проситъ ся тому всѣхъ чле-
новъ явити ся безусловно.

Комитетъ.

ДО ПРЕДПЛАТНИКОВЪ.

Кто предплатитъ „Поступъ“
напередъ, тому на жадане по-
шлемо 50 листовыхъ паперовъ
съ его именомъ и адресомъ па-
печатанныхъ якъ кто хоче — по
русски, по англійски по словен-
ски и проч.

**ЧОТЫРЫ „ПУНТА МТ.КАР МЕЛЬСКОГО, РУТЕНЬЦКО
УНІАЦЬКО-РИМСЬКОГО КАНОНИКА.“**

Подивѣтъ ся доברי люди,

И вы уняти —

На „нашого каноника“

И до его хаты.

Хоть „унія“ калатае

Мало не три вѣки,

То ще такой не видала

Такой публики.

Число 1. отъ „каноник“

Въ вечерѣ спочиваетъ,

И улюблену вечеру

Собѣ заговяетъ.

„Серце! Душко! кухаречко!

Я барзо зменченъ;

Менченъ съенъ на съеце —

Бо... бо, нѣмаю жоны —“

Вы то доброе разумѣте

Якъ и вшитке Полькѣ

Зготуйце мѣ дѣсь на вечеру

Изъ мясенеи пирожекѣ.

Ахъ! якъ я то барздо любѣмъ

Польске готованя;

Якъ пирожкувъ покуштуе,

Смакъ чуже до рана!..

Число 2. то „каноник“

Въ церквѣ отправляетъ

И Русиновъ по латински

Живцемъ причащаетъ.

Въ пальцѣ беретъ онъ оплатокъ,

Людямъ въ писокъ пхаетъ,

А прецѣнь тѣми пальцами...

...Но... то кождый знае!..

(Дальше на 2-ой сторонѣ)

ЧЕСТЬ КОМУ ЧЕСТЬ.

Американскіи Русины, осо-
бенно тѣ шо то уже всюду бу-
вали, говорятъ шо где якъ где, а
въ Пенсильваніи сумно; бо тутъ
куды поглянешъ, всюду лишь
чорное угля, камень, та голіи
горы. Оно такъ лишь изъ верха.
А въ рускихъ домахъ, а еще
больше въ рускихъ сердцахъ
можно встрѣтити, радость и ве-
селость, а такожъ хорошии и на-
слѣдованя достойніи добрии дѣ-
ла.

Якійсь бузько не пытаючи шо
въ Пенсильваніи сегогодня зи-
ма тримае по старокраевому,
прилѣтѣлъ до Мт. Кармель, Па.,
та веселенько закатавши надѣ
домомъ г-на Юстина Хомяка,
полетѣлъ дальше, а въ ту саму
хвилю, чути було звонкій голо-
сочокъ, здоровенькой и прекра-
сной дѣвочки.

Въ недѣлю 1-го марта, по са-
литургии, при святомъ креще-
ніи, получила она имя Марія.
По крещеніи собралисѣ кумове
и гостѣ въ домѣ щастливого от-
ца Маріи г-на Юстина Хомяка,
а тамъ при угощеніи пошли
розговоры о всякихъ рускихъ
дѣлахъ, такъ тутьейшихъ якъ и
старокраевыхъ.

Г-нъ М. П. Баландюкъ мѣсте-
вый русскій пѣвче-учитель по-
далъ мысль, щобы собрати скла-
дку на русскую бурсу въ Но-
вомъ Санчи, а мѣстцевый рус-
скій священникъ Всч. о. В. Н.
Рубинскій, пояснилъ значеніе
русской бурсы въ теперѣшніи
неотрадніи времена на Галиц-
кой Руси. Послѣ того сложили
жертвы:

Юстинъ Хомякъ отецъ	\$1.00
Марія Хомякъ мати	.50
Свящ. о. В. Н. Рубинскій	1.00
Теодоръ Мацѣйовскій	1.00
Андрей Зуликъ	1.00
Петръ Ворощакъ	1.00
Теодоръ Пенушокъ	1.00
Михаилъ П. Баландюкъ	50 ц.
Стефанъ Федакъ	50 "
Викторъ Касинчаръ	50 "
Димитрій Вислоцкій	50 "
Теодосій Тефъ	50 "
Алексій Грабскій	25 "
Филиппъ Варянь	25 "
Стефанъ Сорока	25 "
Николай Кузьма	25 "
Лука Воробель	25 "
Иванъ Бураничъ	25 "

Разомъ \$10.50

По собранію повысшихъ
жертвъ, о. Рубинскій поднесъ
многолѣтствіе маленькой Маріи,
ей родичамъ, кумамъ и жертво-
вателямъ на Новосандецкую
русскую бурсу. — По отпѣваню
широка „Многая лѣта“ — внесъ
о. Рубинскій многолѣтствіе од-
ному изъ ревнѣйшихъ ходата-
евъ той бурсы, искреннѣйшему
патріоту и защитнику русской
истинны на Лемковщинѣ, свящ.
Всч. о. Ѳ. Качмарчику приход-
лику Бѣндаревой въ Галичинѣ.

Тутъ то и наступила замѣча-
тельная хвиля, — гостѣ г-на Ю-
стина Хомяка и онъ самъ, ис-
ключно самии честніи Русины
Лемки, многіи знающіи лично
Всч. о. Качмарчика, пролили
многолѣтствіе изъ большимъ
чувствомъ, а слеза въ оцѣ была
яснымъ доказательствомъ лю-
бови, преданности и уваженія

**ШИФКАРТЫ СТУНЯЛИ —
ПО \$24.00.**

..Въ нашей канцеляріи можете
купити шифкарты по \$24. Шифы
всѣ поспѣшны отходятъ 25 марта
и 1-го, 8-го 11-го апрѣля. Русины
— то встыдѣ куповати шифкар-
ты въ жидовъ, якъ можете купи-
ти у свого Русина.

для о. Качмарчика.

Жертвы собранія выслано то-
же на руки Всч. о. Качмарчика.

Грубо ошибаетъ той, кто го-
воритъ шо народъ нашъ не умѣ
цѣнити, любити и почитати сво-
ихъ учителей, просвѣтителей,
русскихъ патріотовъ. Но годѣ
щобы тотъ народъ познавшій
истинну, лѣзъ въ багно, въ ко-
торое его шуточно хотять загна-
ти, платіи ворогами „наганачі.“

Честъ отже кому честь! честь
и слава г-ну Юстину Хомяку!
честь его гостямъ! честь жертво-
вателямъ!

Кобы всюда такъ отбывались
крестины, хотя бы только между
самыми Лемками живущими въ
Америкѣ, якъ у г-на Юстина
Хомяка въ Мт. Кармель, Па., то
не одна русская общеполная
институція двинулась бы ско-
ро въ гору, понеже всѣ одного
могутъ вспомочи безъ ущербу
для себе — одинъ всѣмъ не мо-
же хотя бы себе разорилъ. Не-
опровержимая истина.

Гостъ.

**ЖЕРТВЫ ДЛЯ ПРАВОСЛАВ-
НОЙ ЦЕРКВИ ВЪ БРУК-
ЛИНѢ, Н. Ю.**

Мнувшой недѣлѣ отбылисѣ
въ Бруклинѣ, Н. Ю. крестины
въ домѣ честного Русина Сидо-
ра Хованского, которого жена
обдарила здоровымъ сыномъ,
а которого на св. крещенію по-
крестили именемъ Никифоръ.
На крестинахъ, при забавѣ,
спомнувъ г-нъ Сидоръ Сенько
новоорганизуемой русской
православной церкви въ Брук-
линѣ та попросивъ кумовъ и го-
стей щобы зложили жертвы на
церковь. Жертвовали слѣдую-
чіи:

Сидоръ Хованецъ	75 цт.
Сидоръ Сенько	\$1.00
Юліанъ Подольскій	1.00
Гарасимъ Лукачикъ	1.00
Алек. Вансачъ	1.00
Демко Корѣнь	1.00
Петро Вислоцкій	25 ц.
Романъ Романчикъ	25 "
Теодоръ Гаворчакъ	15 "
Стефанъ Шутувичъ	10 "
Сильвестеръ Микулякъ	10 "
Н. Н.	11 "

Разомъ \$6.11

На томъ мѣстци додаемо, шо
дня 21-го марта т. р. отбудеся
выграва золотого годинника,
доходъ съ которого назначеный
на нову православну церковь
въ Бруклинѣ.

Цѣна тикету 15 центовъ.

Годинникъ подаровавъ ста-
рый бруклинскій обыватель г-нъ
Михаилъ Романчикъ, чѣмъ пока-
завъ свою щирость для доброго
дѣла. Честь ему!

Бруклинскіи Русины повин-
ни всѣ закупити тикеты и такъ
поддержати добре дѣло.

ВЪЧНИЙ ПЛАЧЬ И НЕПОНЯТНЕ РАБСТВО РУССКОГО НАРОДА.

Жадна нація, жаденъ народъ на свѣтѣ не пертерпѣлъ столько рожного рода нещастъ, преслѣдованъ и пониженъ, якъ русскій народъ. Русскій народъ пертерпѣлъ напады дикихъ Половцевъ и Печенѣговъ, грозны нашествія лютыхъ Татаръ и Турковъ; наре штъ пертерпѣлъ колька вѣкове рабство польскихъ ржондовъ тай помимо того, ще и до нынѣ терпѣть чужу опѣку надъ собою даже тутъ на вольной земли Вашингтона.

Други народы воть якъ Нѣмцѣ, Англичане, Французы и пр. величаются своимъ огромнымъ богатствами свѣтовою торговлею, славными и богатыми фабриками и т. д. Чимже мы Русины по- величаемся? Мы матеріально бѣдны, у насъ только позостала крѣпка вѣра въ Бога, глубока религіозность и нашъ чудово крас- ный греко-кафтолическій обрядъ — воть это нашъ найдорогѣйшій скарбъ, которымъ мы на цѣлый свѣтъ величаемся тай оно въ правдѣ нашъ прекрасный обрядъ бувъ и есть не оцѣненнымъ скарбомъ для насъ. Есть то наша религіозная народна твердыня, которая насъ ободрала и укрѣпляла въ вѣковой борьбѣ противъ лютого врага тай на рѣшѣ смѣло скажемо, що едино нашому чудово красному обряду завдячуемо, що ще нынѣ мы Галицки и Угорски Русины русскимъ народомъ себе называемъ. На нещастѣ нашъ лихій ворогъ спозналъ у чомъ наша сила и цѣлыми вѣками ажъ до нынѣ старае ся лѣстію насилствомъ, коварствомъ и ржжного рода роз- поряженіями той дорогий скарбъ зъ нашего сердца выдерти, такъ щобъ по насъ ани слѣду не остало. А що мы робимъ? Ба що! Гнемъ спину передъ своимъ ворогомъ, плачемъ и всѣ пониженъ и оскорб- ления рабски и на дале зносимъ. Каждый грамотный Русинъ, що читае исторію Руси, знае що русскій народъ принялъ христіан- ствомъ зъ Востока одъ Грековъ, по греческо-восточно-православ- ному обряду. На поклѣкъ своєю великого князя Володимѣра русскій народъ по всей русской земли крушилъ поганскихъ здо- ловъ и безъ роптаня добро-охотно принималъ христіанство кре- стянъ ся масово въ рѣцѣ Днѣпру и по другихъ мѣстахъ Русы. И зъ того то добро-охотно приняты христіанства русскимъ наро- домъ повстало слово або назва Святая Русь, тай въ правдѣ не мучениками але угодиниками православной вѣры и церкви Хри- стовой св. Антоніемъ и Феодосіемъ Печерскими и другими угоди- никами св. православной церкви Христовой. На рѣшѣ наступило тяжкое испытаніе на Русь Святую. Русска земля зостада опу- стошена, ослаблена колькакратными нападами лютыхъ Татаръ. Сосѣдка Польща, спокойно собѣ сидѣла наче заплатомъ Руси и холодокровно дивилась на дикі напады на Русь лютыхъ би- сурманъ, но коли побачила, що русскій народъ цѣлкомъ ослаб- ленный, сейчасъ добровольно загарабала русскіи землѣ т. е. наше отечество подъ свое владѣніе а русске крѣстьянство оддала у по- встыднѣ рабство польской шляхтѣ. Молодыхъ русскихъ бояръ була оддала до іезуитскихъ училищъ, где покидали свой обрядъ, свою русску народность. Прийшло до того, що только бѣдный невольникъ хлонъ и пониженный попъ zostали вѣрными сынами Св. Руси и св. Матери православной церкви. Польска шляхта прийшла до переконання, що доки русскій народъ позостане при своімъ вѣроисповѣданію, при своімъ восточномъ православномъ обрядѣ, доти не покине свою русску народность. Переконалась, що русскій народъ такъ тѣсно звязанъ зъ своимъ обрядомъ, що потрафитъ бути найповстыднѣйшимъ рабомъ, позволить собѣ скорѣ голову отрубати, якъ Полякомъ бути. Отже зъ той причи- ны придумала такъ звани унію зъ Римомъ се есть мостокъ черезъ котрый постановила русскій народъ по малу олатинизити, пере- вести зъ православія въ католицизмъ и ополячити.

Чи русскій народъ доброохотно принялъ унію зъ Римомъ? Нѣ! сто разы нѣ! На тое есть богато безсмертныхъ историчныхъ свѣдковъ. Исторія уній съ Римомъ страшна, до глубины сердца взржающа кожного честного русского человека.

Одданіе православныхъ церквей въ аренду жидамъ, то подле насилство. Поджиганіе православныхъ церквей зъ молячимъ ся у нихъ народомъ, то збродия, котора допровадила народъ до рос- пуки, вывела зъ терпеливости, что ажъ лютого, гонителя, именно Іосафата Кунцевича умертвили.

Дальше свѣдчатъ о томъ и кровавыи войны, козацки, где рус- ский народъ подъ мужественнымъ проводомъ гетмана Богдана Хмельницкого, подъ девизомъ: „за православну вѣру и за русскій народъ“ поднявъ оружіе противъ польской шляхты и іезуитовъ и славно врага побивавъ.

Сумны и тяжкіи времена були въ той часъ на Руси. Повстали шайки, званы загоны, смѣлыхъ и мстивыхъ людей, которые на- падали на панскіи дворы, рабовали, палили и нищили все що по- пало. Польска шляхта знову зъ своими жолдаками нападала на беззащитныи русскіи села, убивали слабосильныхъ стариковъ и женщинъ, палили на желѣзныхъ решеткахъ невинныхъ немовлятъ. Не помагали небороздирючи воплѣ женщинъ, плачь — немов- лять. Послѣдній протестъ слабосильного, протестъ, который чистымъ аятеломъ летѣлъ на небо передъ тронъ Всевышняго, що- бы свѣдѣтельствовать о кривдахъ русского народа.

Господь Богъ увидѣвъ тяжкіи кривды, увидѣвъ твердость и непоколебимость въ вѣрѣ русского народа и покаравъ своимъ справедливымъ судомъ виновныхъ. Польща розпалась, перестала политично существовати. Съ тѣмъ наставъ и конецъ русской бѣдѣ. Большая часть Руси досталась подъ Русского православного царя и въ коротцѣ послѣ того повернула на лоно православной церкви; — повернула туда, зъ одки ей насильственно одорвано.

Но не такъ доля постигла галицкихъ и угорскихъ Русиновъ, попавшихъ подъ чуже правительство.

Тѣхъ то порабощеныхъ, притѣсненныхъ и до крайности пони- женныхъ вѣковою опѣкою своихъ тяжкихъ враговъ, зъ подѣ кото- рой даже нынѣ тяжко приходитъ освободити ся, начали Поляки въ Галичинѣ, а Мадяры на Угорщинѣ и дальше угнетати. И знову борьба, преслѣдованія слабыхъ сильнѣйшими. Тая борьба допекла русскому народу въ Галичинѣ и Угорщинѣ до живого бо покидае родну землю, родной край, и массово утѣкае до Соед. Державъ то въ Бразилійске пекло, въ Канадійску Сибирію, до Прусь и др. не зважаючи на те, що одно лихо покидае а въ друге попадае. (Дальше буде.)

А ту бѣда! „лузка пика“
Въ брата уніята
Не плазять ся остры концѣ
Польского „оплата“.
„Роздѣвъ пику!“ чуешъ хлонецъ?
„Хай ти кракесь всуне“
То по римски! абись знавъ
Скѣй такій сыне!
Доборолись уніята,

До самого краю,
Коли имъ уже гранчасту
„Комунию“ — дають!
А „каноникъ“? — онъ похваля
За то получае!
И дальше „пирожкѣ зъ мьен-
[семъ]“
Смачно заѣдае. —

Число 3. образочка
Намъ тутъ представляе,
Якъ „каноникъ“ уніятѣ
Въ церквѣ „выводъ“ дае. —
Прийшла жена по рожденью
Въ церковь очистить ся,
Якъ у греческомъ обрядѣ,
Отъ вѣковъ водить ся. —
Молитовню отпештавъ,
„Каноникъ“ скоренько —
Ну, отъ еще кропнати
Готове дѣленько.
И водиця священная
Приготовленная была —
Та на клопотъ — нема въ цер-
Бѣдного кропила. —
Въ „каноника“ лобъ великій
Тожъ и розуму въ немъ повно,

Зыркнувъ, сюда-туда быстро —
И побачивъ шѣтку давну,
Що въ кутку спокойнейско
Въ порохахъ лежала
Не одинъ брудъ — паутину
Она обмѣтала.
Хапъ за шѣтку — зъ порохами
Въ свои довги лабы
„Музъ“ въ водицю — и покрывъ
Голову у бабы. —
Где лишъ якіи христіански
Коли попи жили —
Такавъ мерзость христіанъ,
Певно не кропили!!!
А „каноникъ“? — римскій фгасъ
[ка] Онъ на то не дбае —
И польски „пирожки зъ мьен-
[семъ]“
Дальше заѣдае.

Число 4. — на образку
Нещастна кобила
Якъ жие! „каноникъ“
Еще не возила —
Будетъ она небогонька
Долго памятали
Якъ „каноникъ вікрайньцкій“
„Зна“ боки латати.
А онъ лупитъ не пытае,

Лупитъ що силъ мае
Въ Маріанъ Гайцѣ до „кощцьола“
Вѣтромъ поспѣшае.
Чогожъ ему до „кощцьола“?
Легко отгадати:
Щобъ Русиновъ у латинство
Чѣмъ скорше загнати. —
Щобъ унію изъ лацѣнствомъ
До купки связати

Славный рапортъ талиянамъ
До Риму заслати. —
Однакъ штука не удалась,
Люди — догадались —
„Каноника“ и „кощцьола“
Совсемъ отцурались. —
Но найгорше потерпѣла
На томъ всемъ кобыла,
А на „омпи“ канонѣцкой
Ни разу не была.
Отъ вамъ братья уніята
За вашіи центы!
Такихъ „чесныхъ канониківъ“
Далъ вамъ „ойцеъ свѣнты.“
А „каноникъ“? — якъ „каноникъ“
На нищо не дбае
И польски „пирожки зъ мьен-
[семъ]“
Такой заѣдае.

Така то Русь наша,
Бѣдна, не богата —
Вытоуде своимъ дѣтямъ,
Така то Русь наша, бѣдна, не
не одного ката!

Перець.

ЗЪ МАНЧЕСТЕРЪ, Н. Г.

Доносять намъ зъ Манчестеръ
що іезуита розогралъ ся тамъ до
безпамяти. Минувшой недѣлѣ
на проповѣди вмѣсто того, чтобы
говорити слово Боже зъ св. Е-
вангелія, говорилъ цѣлый часъ
о бискупѣ Ортинскомъ, якъ то
звыкли теперь проповѣдувати
всѣ украинскіи попики, зъ при-
ходомъ „Іхъ Преосвященства“
Намывлявъ народъ на 5% и на
колекту, но народъ чуючи такіи
фарисейскіи слова говореніи
отъ святого мѣсця, почавъ вы-
ходити зъ церкви и еслибы іезу-
ита не бувъ переставъ плести о
бискупѣ, незнатіи, чи бувбы о-
ставъ ся хто въ церквѣ. Конецъ
концемъ народъ не хоче чути о
Ортинскомъ и его фгасахъ то
значитъ, що уже позналъ ся на
фарбованыхъ лисахъ. Честъ
вамъ Русины зъ Манчестеръ,
тримайте ся такъ дальше, не
дайте ся баламутити іезуитамъ,
проклятымъ врагамъ святой
Руси, которые старають ся всѣми
силами уничтожити славу и честь
нашого имени, нашей святой
церкви и народности. Дорогіи
братья перестерѣгаемъ васъ и
просимъ, чтобы вы були на сто-
рожи, бо потомъ буде за поздно.
Сотникъ.

ЗЪ МАНВИЛЬ, Р. Ай.

Доносять намъ, що Русины и
тамъ не сплять а слѣдятъ за Ор-
тинскимъ и его прихвостнями,
что старають ся затягнути нашъ
народъ подъ римское ярмо и
выдерти зъ его груди тую ло-
бовъ до нашихъ русскихъ бра-
тей и нашей православной вѣ-
ры, которую горитъ сердце ко-
ждого Русина.

Тому тамтѣйшіи Русины отцу-
рали ся іезуитовъ и приняла
прадѣду православну вѣру, въ
которой жили наши предки и
которой держитъ ся еще стоми-
ліонная великая Русь, только
малая часть галицкихъ Руси-
новъ принужденная була при-
няти связь съ проклятымъ Ри-
момъ, подъ напоромъ польскихъ
королей. Но на жалъ не всѣ Ру-
сины съ Манвилѣ познали ся на
фарбованыхъ лисахъ и Римѣ, та
отдали бы душу и тѣло за іезу-
итовъ а особливо за оца свѣ-
того. Ними суть тіи, которые по-
женили ся зъ поляками, та бо-
льше забѣгаютъ до польского ко-
стела якъ русской церкви, и въ
которыхъ жены выносили що то
„шико едно“. Но певно Гос-
подь Богъ уже ихъ карае и то на-
томъ свѣтѣ. Бо церковь яку на-
шіи Русины православни вы-
наняли, и попросили о. Я. Гри-
гориевича, чтобы призидѣлъ до
нихъ зъ Салемъ отправляти, хо-
тѣли взяти радикалы, тай ра-
зомъ зъ іезуитомъ зъ Манчестеръ
розбили двери и вдерли ся до
середины, тай хотѣли запанува-
ти. Но справа опинила ся въ
кортѣ, тай радикалы вразъ съ

своимъ прихвостнемъ мусѣли
муфувати ся, такъ що павѣтъ не
знати де теперь выхвляють и
молятъ ся до непогрѣшного
„папы“. До нихъ хотѣли приста-
ти уже колька мало-духовъ но
они не конче квапили ся ихъ
принимати.

Честъ вамъ Русины зъ Ман-
вилѣ, держите ся такъ дальше,
п если вы познали ся уже на іезу-
итахъ и ихъ работѣ, дайте тое
до познания и другимъ вашимъ
братьямъ, которые находятъ ся
еще въ невіжествѣ.

Г. Пр.

Що якъ що, але такая работа
завѣзмъ по козацки.

Недавно тому въ Ансѣніи по-
мерла жена при породѣ и осталъ
ся нещастный мужъ а при немъ
и пятеро дробненькихъ дѣтей.
Часы тяжкіи, работы нема а по
кишеняхъ вѣють зпимовіи вѣтры.
Бѣда безвыходная. Пѣшолъ му-
жикъ до попа духовного упра-
вителя „Союза“ на пораду, тай
досталъ небога. \$20.00 за похоро-
нъ \$10.00 дяку, а рѣшту отдалъ
бѣдака погребникови. По похоро-
нѣ увидѣлъ мужикъ, що нѣтъ
выхода, тожъ хотѣлъ оженити ся
тай зновъ до гол. дух. управите-
ля „Союза“.

„Мусите заплатити \$5.00 за
позволеніе отъ бискупа, эли
хочете женити ся“ сказала попъ.
Русинъ бидачиско по 5 долла-
ровъ до кишенѣ руку, но не най-
шолъ, тожъ пошолъ розстаралъ
ся о грошѣ и досталъ позволеніе
отъ бискупа на шлюбъ. Такая
самая исторія приключилась а и
въ Плиматѣ, Па., де попъ зажа-
далъ 5 долларовъ для бискупа о
позволеніе на шлюбъ.

Дорогіи братья! Теперь уже
видите о що ходитъ понамъ
украинцямъ. Они видятъ, що
народъ не хоче чути ани о Ор-
тинскомъ ани о Украинѣ. Они
видятъ, що жия для нихъ тутъ
нѣтъ, тожъ берутъ ся на способъ
и всякими силами старають ся
затягнути насъ подъ римскій
кнутъ. А бискупъ Сотеръ по-
хваляе то все и тѣшитъ ся що
мае такихъ козацковъ.

Вонъ все готовъ зробити, абы
только для Украинъ. А цер-
ковъ? Церковь у него на боцѣ.
Дай 5 долларовъ то и въ велику
пятницю достанеши позволеніе
на всѣле а бискупъ, бискуп-
ства не стратитъ, а въ очахъ
„попикив радикалів все ввійде“

Уважайте братья съ кимъ маєте
до дѣла, абы потомъ не було за
поздно.

Близкій Сусѣдъ.

ЗЪ ДЖЕРЗІ СИТИ.

Ловѣтъ злодѣя!

Великого злодѣйства допу-
стилъ ся минувшой середи, Гри-
горій Дацюкъ на брату своимъ,
и утѣкъ Богъ знае де. Укра-
дъ \$570 и годниникъ вартости 45
долларовъ. Той самъ Григорій
Дацюкъ, будучи еще въ Брази-
ліи обокралъ на значну суму
своихъ сродниковъ, потомъ о-
ставивши въ Бразиліи жену съ
трима дѣточками, до которой не
хочетъ признаити ся, поѣхавши
до Централія, Па., и знайшовши
сполника до штору обокралъ
его и утѣкъ, а теперь обокралъ
своего брата, до послѣднего цен-
та, лишивши его на такъ тяжкій
часъ на произволъ судьбы, утѣкъ
и нѣхто не знае де. Полція слѣ-
дитъ зорко за злодѣемъ и може
удастъ ся ей поймати. А вы до-
рогіи братья, если подибате сего
злочинца денебудъ, отдавайте
безъ милосердія въ судъ, най-
такіи опришки не живутъ между
нами и не наносятъ намъ всти-
ду. —

Хто отдасть того злодѣя въ
руки справедливости, достане
\$50.00 нагороды, по которую
треба голосити ся у нашей ре-
дакціи.

ЛИСТЬ ТРОХИМА

великого українця в Америці,
до Андруха ще більшого
українця в Галичині.

Коханий Андруху!

В нас знов хрануська коли-
ера заходить, по цілісеньким гурті,
а найгірше в виграні паракхві в
Джерзі Сіті.

Ми все зразу починаєм гостро
по козацки!

Наський вчеще вітець Улиць-
кий, як тільки примандрував до
наської цавком рихтельно вигра-
ної церкви, то аж підскачав з
радою, що богацько хлопства
кацапського гулькнуло до місь-
киського кнута, і шизматичкої
віри. Він теж заразінько прочи-
тав українськю вангелію і
врізав казань: „Добре, що від-
тіпили ця від нас, хай тутешки
не смердять!“

Яке вангеліє, таке і казань!
А ми по цім страх дерли кушки
в гору — Кісьць аж підріс, Ган-
дзя побігріпала з вітки і всьо
було би хфайно, тільки ми глип,
глип, навколочки себе, а нас ма-
цюпудінька грімада. Нема кому
падір мовити! Наський вітець
тамтої ниділі вовернув свою ван-
гелію до гори ногами, і кат зна-
які він там мудрощі вичптав, бо
замість вкраїнськю-кафтолиць-
кого казаня, таке нам віддів:
„Казань не буду плести бо нема
кому, хіба цим стовпам що хори
підпірають!“ Маркітно нам всім
стало! Кісьць потрис гирою, Гад-
ловському вдарила якась янісьць
на пику, Гандзя виімляла з тор-
биня фустку і щось вобтирала,
ви знаю ці явкрат вічі, бо знаю
що вона має катер — а вітець
Улицький бабевх на коліна, і да-
вай мовити падір за цих що йо-
му перше смерділи! Паскуцтво
товаришу! бо з цього пунту ви-
ходить, що міськялі шизматик
мають щастя, за них і їх попи і
наські молять падіри, а за нами і
Барнів пес не гавкає! Кажу ти
халепа! Сарака вітець Улицький,
розноси свою велику вкраїнсь-
кю-кафтоліковату вченісьць по
хатах, та бабиська кацапські не
тільки що не приймали, але ще
й били неборачиська мітлами,
а една такой так зіпрала спину
аж фе! Велике тільки збавління
що наськийвчеще такий собі ні-
вроком здохльєковатий, сухірля-
вий, легонький, та борзенько ніж-
ками перебирав, давши хвацько-
годрапака на вулицю, а то була-
би бабисько пахнечись з його
витовкла.

Тільки ни кажи Андруху цього
нікому, ни задавай туги біскуп-
ськюму серденькови, та смутку
його і так бардз худобному теля-
ривому.

Змов там теж з еден пацір за
свентого войца, бо в Наталії те-
перечки панує віспа, та коби
хоць його обминула, бо би гет
свенту пику з кирашувала; а той
наш свентий, так само може за-
хворіти як першій ліпшій січо-
вик, бо він не є справжсний
свентий, тільки так як жидись-
ків гаман, — підставлений.

Если будеш мовив пацір кам-
рате, то мов до Сафата Кунцеви-
ча, бо решта святі тосамі шизма-
тики і твого хоцьби сердешного
паціру невислухают.

Кісьцьова Гандзя хоче записа-
ти ся до кацапсько-дівоцького
гурту, тільки так на шпигунство
але янтипко зна ці гантерес віде
гладко.

Еден недавно до наського гур-
ту прилип, такий що богацько
років був міськалем і все підпи-
сував себе „Михайл Н. Галько-
вич“ — йому так наський каноні-
к Лесь хвайно закалапуцькав
мізок, що він теперечки трима з
нами і наським червонястим під-
біскупом, ба навіть люцьку
працю вже втирає в римсько-
фагасіньські лаби! Той еден мушт,
то дуже велика вітнісьць в на-
ські збентежені макароніцькі Сі-
чі, хоцьби цьому, що таку хрю,
втеревши нам бувший довголіт-

ний кацап. —

Він прийняв всі наські пунта
паліграфі, ми його скупали в на-
ські ідеї і зробили від разу з ним
контракт, на обриванье москво-
щини з його мена. — Теперечки
ми за перше „а“, дали йому „о“
и над „и“ поставили зававичку,
и з „Михайл“ перелицював ся
заразінько „Михайло“. — „Н“
и остатне „т“ розірвалисьмо на
дрібнесенькі фалатки, а щоб сві-
жий козак Михайло за цим не
банував, то кумпаністі від Сплю-
вачки, щоб то Свободи уфалили,
вислати йому грамоту, що його
приймають безплатно, до насько-
го гурту, яко „гокірового дожи-
вітнього Пучьвірка“.

Ця назва, в цілі всесвітній
Україні, має найвисше наське
значіння, а ми таким перекаба-
ченням на наський бік, мусим
віддавати найбільший гонір і чо-
лобитню.

Дзенькую тобі за звістку що
ваській гетьман Кірило Трильов-
ський, таке сердешне побратим-
ство зіпнів з жидиськами; —
шана йому за це!!! штирнайцять
раз шана! Парки, то парки! але
нам тільки з ними можна трима-
ти, бо тільки їхня ідея цавком
пасує до наської. — Виджу по
твоїмписаню що ти з цього ра-
дієш! — і є з чого! аж теперечки
ваським міськалям даєть бобу.

З нас ту теж є такий однораз
Іван Нарідний що вже тому 2 не-
ділі як скинув з трону „москов-
ського царя“ але тільки на па-
пери, і звітис з Америки; — бо в
дома він не був такий відважний.

Напиши ми ці гетьман Кірило
теж запустил пейси, і ці в його
теж є кущер і трэф.

Аж теперечки вкраїнськю ци-
буля піде в гору.

Здоров був!

З хильним лобом

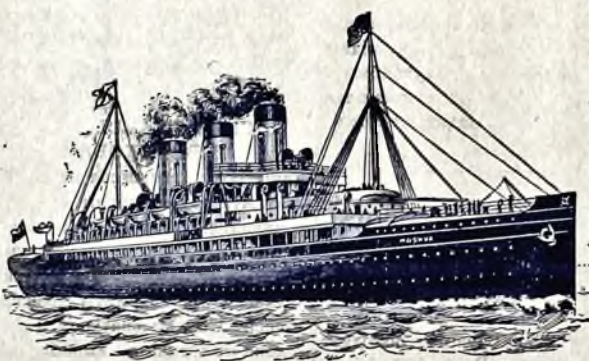
Твій Трохим.

Лишь 10 ц.

коштує кишенковий кален-
дар, обнимающий вь собѣ мно-
го цѣкавыхъ и поучающихъ рѣ-
чей. Купити можна у:

ПЕТРА ИВ. СЕЙФЕРТА,
220 E. 3. St., New York.

ШИФКАРТЫ ПО \$24.

Повѣдомляемо нашихъ пріате-
лей и тѣхъ, що намѣряють ѣхати
до краю, и що пишуть до насъ
о цѣну шифкартъ, що шифкарты
спродаемо только по 26 долларъ
Найдѣмшій экспресовый паро-
ходъ одойде 25-го марта

Просимъ тѣхъ, що ѣдутъ
до насъ, щобъ если повѣдомля-

АГЕНТЪ „ПОСТУПА“.

Повѣдомляемо поч. читателей
„Поступа“, що г-нъ Юсифъ Фе-
ренцъ изъ Нью-Йорку, есть на-
шимъ порожуючимъ агентомъ.

Мае онъ полное право прини-
мати предлагу за „Поступъ“ и
за оголошенья, колектovati дов-
ги и пр.

Надѣемъ, що тѣ почтенны чи-
тателѣ „Поступа“, до которыхъ
заиде нашъ агентъ, примуть его
и допоможуть ему въ предпрі-
ятой работѣ.

Братство свв. Апп. Петра и Па-
вела, въ Джерзі Сити, Н. Дж.
Павелъ Ступинскій, председа-
тель; Теодоръ Цѣслякъ, заст.
пред.; Романъ Ромціо, секре-
таръ; Юсифъ Романчикъ, заст.
сек.; Михаилъ Ковальчикъ, кас-
сиръ, Діонизій Шмайда, заст.
кас.

Адресъ братства:

110 Morris St., Jersey City, N. J.
Митинги отбываюся въ першу
суботу по 4-мъ въ гали Ілія Тар-
бай,

114 Morris St., Jersey City, N. J.

КТО МАЕ НА СПРОДАЖЪ
БИЗНЕСЪ

якъ салонъ, гросерію, бучерню,
або

Кто хоче заложити собѣ новыи
бизнесъ на добромъ плейзу, най
удастся до своего человѣка:

J. F. FERENC,
512 E. 70 St., Room 4,
New York, N. Y.

Edw. RAAB
409 E. 70 st.
New York City.

мае добре заряджений салонъ.
На складѣ мае онъ краєву го-
рѣху и вино.

Пиво въ Раба зъ наилучшого
бровару.

И. Раабъ есть честный Сло-
вакъ и каждого Славянина че-
стно обслужитъ. — Идѣтъ и пе-
реконайтесь.

НЬЮ-ІОРЧАНЕ.....

....ПАМЯТАЙТЕ!

що если хотите весело забави-
тись при шклянцѣ свѣжого здо-
рового пива: если хотите три-
маться девиза — Свой до своего
— то идѣтъ до своего крайна

АНДРЕЯ ЛЕНАРТА
401½ E. 70 ул.

Если кто-то глядає въ Нью-
Йорку своихъ знакомыхъ, то най
удастся до Ленарта; онъ мешкає
мѣжъ Русинами довгий часъ и
знає всѣхъ.

Нашъ, русскій человекъ

Иванъ Е. Гаргай
МАЕ ВЪ ФИЛЯДЕЛЬФИИ, ПА.
429 N. 16 st.

Банковий дѣмъ,
Посылає онъ гроши до Европы и
всѣхъ частей свѣта.

Спродаетъ шифкарты на наилучшіи
линіи до краю и зъ краю.

Асекурує отъ огня и на житъе.

Спродаетъ лоты въ Филадельфії и
на околлиці.

Русины въ Филадельфії повинни
удаватися лишь до своего русскаго че-
ловѣка. — Кто спомогає чужихъ а не
своихъ, той не есть честнымъ Руси-
номъ.

22 Croton Terrace
Yonkers, N. I.

Василь Быбель зъ Йонкерсъ

онъ салону має

Пиво, вино, виску

цигары продає.

Кто хоче ся добре

честно забавити,

Радимо до нѣго

всегда загостити.

Онъ вась братя любы

гарненько обслужитъ,

И якъ братъ братови

у всемъ допоможетъ.

Въ нашей друкарни можна получить слѣдующи
книжки:

Иллюстрована Исторія Руси	\$1.00
Русскіи народныи пѣсни (коломайки)	20
Декламаціи Ивана Кума	20
Коляды	20
Товаришескіи забавы	15
Якъ закладати сады	20
Жизнь Пресв. Богородицы	10
Що насъ губитъ	10
За сироту Богъ съ калитою	10
Герой изъ подъ хлоп. стрѣхи	20
Наша Исторія	20
Отче нашъ	10
Сборникъ стихотвореній	25
Гальшка	25
Сироты	20
Изъясненіе Божест. Литургіи	20
Сказки и розказы	10
Исторія Руси	20
Повѣсти	10
Житія Святыхъ	10
Борба о душу	10
Гал. розказы	25
Онуфрій Грушкевичъ	20
Ночь	20
Иванъ Дуракъ	10
Иванъ рѣзбаръ	10
Жертвы пьянства	10
Митропол. Андрей Шептицкій	10
Первыи нослы гал. Руси	10
Преп. Евфрозина	10
Кто спровеждає отразу за \$5.00, той получитъ 15 проценъ таньше.	

Молитвословы по рѣжной цѣнѣ, образы свя-
тыхъ изъ наилучшихъ русскыхъ литографій въ
Москвѣ.

СТАРОКРАЕВЫ МЕДИЦИНЫ

можно получить въ русскаго аптекаря въ Кинг-
стонъ, Па. Медицины спроваждає онъ просто отъ
найславнейшихъ докторовъ зъ краю, на всякіи
слабости. Напишѣтъ ему что вась болитъ, а онъ,
яко старій, практичный аптекаръ, пошлє меди-
цину, которая практиче поможе, якъ медицина, ко-
тору дають американскіи докторы.

Листы адресуйте:

РУССКА АПТЕКА,
437 Main St., Kingston, Pa.

ДЖАНЪ МАЙЕРОВСКІЙ

83 Норт 7 Стритъ, кор. Вайтъ Ав

BROOKLYN, N. Y.

Если ѣдете до Бруклина, то
берѣтъ съ собою адресъ до Май-
еровскаго; в его тогдѣи знайдете
крапановъ, а если нѣ, то Вамъ онъ
покаже, гдѣ мешкають.
Майеровскій має тоже велику
галю на балъ и веселья.

P.V. Rovnianek & Co

ПОСЫЛАЕМО ГРОШЪ до всѣхъ
частей свѣта скоро и безпечно.

ПРОДАЕМО ШИФКАРТЫ до кра-
ю и зъ краю по дешевыхъ цѣнахъ и на
наилѣпшій пароходы (шифы).

Кто выбираєся до Америки изъ
старого краю, тѣмъ особенно ДАЕМО
свою помощь.

Купуємо и перемѣняємо загранич-
ныи гроши.

ПРИИМАЕМО ГРОШИ до вклад-
ки и платимо добрый процентъ.

ВКЛАДАМО ГРОШЪ до банкѣвъ
въ краю и вѣрно доручимо Вамъ вкла-
ду кнѣжку.

КОЛЕКТУЕМО ПЕЙДУ И ДОЛ-
ГИ по всей Америцѣ. Удавайтесь до
насъ, а всегда свое получите.

П. В. РОВНЯНЕКЪ & КО.,
25 Ave. A, Cor. 2d Street, NEW YORK.

Pittsburg, Pa. Connellsville, Pa.
612—614 Grand St. 113 W. Main St.

Кто приѣзжаетъ до Нью Йорку,

най возмє съ собою адресъ до словенскаго Салонисты:

JOHN PENCAK,
324 East 71st Street,

Если робите весѣлье, то идѣтъ лишь
до галъ Пенцака, — бо галя велика, а
онъ яко честный человекъ словянинъ,
обслужитъ вась честно.

Въ галл Пенцака Русины сходятся
на митинги.

Джерзитчане памятайте що

Ілія Тарбай

114 Morris St., JERSEY CITY.

Має за бароку завсѣгды свѣжы на-
поѣ цигары и темперь.

Кто женится най пде весѣлья ро-
бити до галъ Тарбай а онъ, яко чест-
ный русскій человекъ, каждого честно
обслужитъ. Русины не минайте своего!

СЛОВЕНСКІЙ КРАВЦЪ

Янчекъ и Игритскій

1901 Lexington Avenue,

мѣжъ 118. и 119. улицами, НЬЮ ЙОРКЪ.

Роблять всякіи новомодныи убра-
нья для муштинъ, по дуже дешевой
цѣнѣ. — Если хотите мати добре убра-
нье, то идѣтъ до нихъ, а не пожалуете.

Памятайте и знайте, что
импортовану русскую водку (горѣлку)
доставляетъ только у русскаго человека

Теодора Конавича,
73 N. 4th Street, BROOKLYN, N. Y.

Онъ спровадеъ тоже русскій им-
портованныи Спиртъ и солодкіє ли-
керы.

Шампанское царское вино изъ
Садовъ Россійскаго Императорскаго
Министерства Удѣловъ.

Має онъ тоже велику Галю на балы, весѣлья и ми-
тинги. Русскіи люди! Идѣтъ до своего русскаго чело-
вѣка!

Ансоніанцѣ читайте и памятайте,
що если хотите напиитися здороваго пива, тонай-
скаго вина, нравовой сливовицѣ, або закурити
смачного цигара, то идѣтъ до

Юсифа Вархолика
160 Jersey Street, Ansonia, Conn.

Г-нъ ВАРХОЛИКЪ поплє вась тоже гроши, гдѣ
только хочете, спровадеъ шифкарту и по всемъ даєтъ
добру раду, якъ честный русскій патриотъ.

Въ готели г-на Вархолика находится ве-
ликій автоматъ-
тичний фортепьянъ, который для развлеченія
гдѣ мелодіи найславнѣйшихъ композиторѣвъ. —
Идѣтъ а перекошуетеся.

Має онъ тоже велику галю съ сценою
для театральныхъ представлений, а тоже на весѣ-
ля, балы и митинги. Такъ пренянько пль якъ ВАРХО-
ЛИКОВА, мило и въ Нью Йорку заидете.